

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 12. listopadu 2008 č. 1391

Stanovisko

vlády k návrhu zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona, kterým se vyhláší Národní park Šumava a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 636)

Vláda na své schůzi dne 12. listopadu 2008 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se vyhláší Národní park Šumava a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas**, a to zejména z těchto důvodů:

1. Vláda nepovažuje v současné době předložený návrh zákona za nezbytný a neztotožňuje se ani s názorem předkladatele o potřebě uvést stávající existenci Národního parku Šumava do souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“). Vláda upozorňuje, že podle § 90 odst. 10 zákona o ochraně přírody a krajiny, jsou národní parky vyhlášené podle § 8 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, nadále chráněny jako národní parky; stejnému právnímu režimu podléhají vedle Národního parku Šumava i Krkonošský národní park a Národní park Podyjí vyhlášené v roce 1991 nařízeními vlády.
2. Návrh zákona navrhuje odlišný právní režim v jednom ze čtyř národních parků a zakládá tím nesystémové řešení v této oblasti; vláda proto považuje návrh zákona za nekoncepční a naopak preferuje úsilí Ministerstva životního prostředí v připravovaném zákoně o ochraně přírody a krajiny upravit podmínky pro všechny národní parky jednotně.
3. Při zpracování a předložení návrhu zákona nebyl dodržen postup stanovený v § 40 a 41 zákona o ochraně přírody a krajiny při vyhlášení zvláště chráněných území, čímž nebyla zajištěna možnost projednání návrhu zvláště chráněného území s dotčenou veřejností.
4. Návrh zákona svým obsahem překračuje rámec, který je pro zvláštní zákonnou úpravu vymezen v § 15 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny (například ustanovení § 2 až 4 návrhu zákona upravuje postavení a kompetence orgánů národního parku) a v některých ustanoveních zákon o ochraně přírody a krajiny nepřímo novelizuje (ustanovení § 9 odst. 1 a 2 návrhu zákona přesouvá rozhodovací kompetence o výjimkách na Ministerstvo životního prostředí a na Správu Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava).

5. Vláda se neztotožňuje ani s názorem předkladatele uvedeným v důvodové zprávě, že návrh není spojen se žádnými dalšími nároky na státní rozpočet ani jiné veřejné rozpočty; vláda poukazuje na znění § 2 odst. 11 a 12 návrhu zákona, který předpokládá, že členové v nově zřizovaném Výboru Národního parku Šumava budou odměňováni a budou jim hrazeny náklady.
6. Vláda dále poukazuje i na zásadní rozpor předloženého návrhu zákona s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 161/1992 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, který je v současné době projednáván Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky (sněmovní tisk č. 632), a to pokud jde o úpravu výkonu státní správy na území národních parků a chráněných krajinných oblastí.